

Piše: Faruk BORIĆ
faruk.boric@oslobodjenje.ba

Hillary u dobar čas

Iako se očekuje da Clintonova kaže kako transatlantska koalicija EU-SAD funkcioniра na brojnim ključnim pitanjima, od Irana preko Afganistana do BiH, državni sekretar može lako dodati kako to ne priječi Washington da istrajava na poboljšanju bilateralnih odnosa sa Sarajevom

U trenucima kad nastaje ovaj tekst državni sekretar Sjedinjenih Američkih Država Hillary Clinton nalazi se na putu ka Sarajevu, prvoj stanici na svojevrsnoj mini turneji tzv. Zapadnim Balkanom. Clintonova će također posjetiti i Beograd i Prištinu, ali ne treba zemariti da je za prvi nastup odabran glavni grad Bosne i Hercegovine, čiji su se građani prije desetak dana odlučili da glasaju za promjene. Dobro, kako ko i kako gdje: Milorad Dodik ostvario je nešto slabiji rezultat nego 2006, ali je stepen povjerenja koje imaju Srbi u Republici Srpskoj u Dodikovu politiku još uvijek izuzetno visok, pogotovo što se radi o jednom razarajućem nedemokratskom režimu koji prijete da od pola države napravi novu Bjelorusiju. Dragan Čović je ostvario značajan rezultat, procentualno mnogo bolji nego prije četiri godine. Ovaj dvojac bit će teško zaobići pri formiranju vlasti na državnom nivou i u jednom entitetu, a obojica su izrazito neprijateljski nastrojani prema pobjedniku ovih izbora Zlatku Lagumdžiji i Socijaldemokratskoj partiji.

Dajući glas lijevoj, građanskoj opciji, Bošnjaci su pokazali da u najvećoj mjeri odustaju od nametnutog nacionalističkog diskursa u kojem se "tehnomenadžeri" Čović i Dodik ponajbolje

snalaze. Ako postoji nešto prema čemu ovaj dvojac gaji posebno iskrenu emociju, to je novac. Zajedno s novcem, banjalučkog vožda i mostarskog Sokola ujedinjuje i snažna želja da za silne nečasne nezakonitosti nikad ne budu procesuirani, i s tim u vezi iznimno su zainteresirani za gašenje državnog tužilaštva i suda. Iako će tražiti i veće ustupke, pozicioniranje sudstva na srednju razinu vlasti, na entitete i kantone, u kojima postoji snažnija politička kontrola, bit će zadnja linija odbrane i uvjet koaliranja.

No, kako smo već kazali, iako bi bilo poželjno da stranke koje su ostvarile značajne rezultate u svojim etnonacionalnim taborima participiraju u izvršnoj vlasti, moguće je da zbog antidržavnih zahtjeva budu zaobidene. Što neminovno čeka i Dodikovog i Čovićevog partnera za raspad BiH, trojanskog konja podmetnutog Bošnjacima, Fahrudina Radončića i njegov Savez za bolju budućnost. Već je izvjesno da ne postoji nijedna ozbiljna stranka koja je spremna s Radončićem krenuti desnom autostradom pakla.

U takvu našu postizbornu stvarnost, u dobar čas, dolazi Hillary Clinton. No, šta, kažu skeptici, može glas jedne strane političarke, bila ona i šefica diplomatije najmoćnije države svijeta?

Iako ne treba (d)očekivati Hillary Clinton kao da nosi čarobni štapić, nešto definitivno može i reći i uraditi. Recimo, demonstrirati američku političku volju da Bosna i Hercegovina uđe u NATO, što je uostalom već i uradila pa bi bilo logičan korak dalje. Također, može reći kako Ured visokog predstavnika ostaje do daljnjeg - a o tome je dobre stvari napisao na otvorenim stranicama našeg današnjeg broja američki analitičar i sarajevski stanovnik Kurt Bassuener. Iako se očekuje da Clintonova kaže kako transatlantska koalicija EU-SAD funkcioniра na brojnim ključnim pitanjima, od Irana preko Afganistana do BiH, državni sekretar može lako dodati kako to ne priječi Washington da istrajava na poboljšanju bilateralnih odnosa sa Sarajevom.

Iako će Clintonova sigurno tražiti garancije za vojnu imovinu, imati seriju ozbiljnih sastanaka o budućnosti utjecaja međunarodne zajednice u BiH, saslušati šta joj na te i neke druge teme imaju reći domaći lideri, važan sastanak će se desiti i u Beogradu. U četiri oka, Borisu Tadiću američka čelična lady može iznijeti ozbiljne zamjerke na katastrofalan, hipokrizijski odnos koji šef Srbije ima spram Banje Luke, odnosno Sarajeva. Ne može Tadić, a ni bilo ko drugi davati izjave o podršci suver-

nitetu i teritorijalnom integritetu BiH, a u isto vrijeme aktivno učestvovati u predizbornoj kampanji političara koji je glavni faktor nemira i nestabilnosti na cijelom Balkanu i otvoreno poziva na secesionizam! K tomu, dok je Tadiću pripala "čast" da participira na skupu u Doboju gradu u kojem je SNSD imao manju podršku od "očekivane", ministar vanjskih poslova Srbije Vuk Jeremić je zagrljen sa Svetlanom Cecom Ražnatović Arkan odbrojavao s banjalučke bine posljednje minute predizborne kampanje. To su momenti koji se u demokratskom svijetu ne opraštaju lako i Clintonova svakako ima puno pravo da od Tadića traži konačno očitovanje: njegova dvostruka igra mora prestati.

Dejtonska Bosna i Hercegovina, država koja se nada članstvu u Evropskoj uniji, prije svega je američko čedo, najveći diplomatski uspjeh Billa Clintona. Posvećenost i State Departmenta i Bijeke kuće boljitku države, sprječavanje eskalacije i sukoba, preventivno djelovanje na radikalne skupine, stavljanje na crnu listu osoba za koje se pouzdano zna da su povezani sa kriminalnim i ekstremističkim krugovima... ono je što očekujemo od SAD-a i što će SAD nastaviti raditi. Zbog nas ili zbog njih, nije toliko ni bitno.

Dobro doš'o kući, Ilija!

Nakon skoro tri i po godine provedene u beogradskim kazamatima, Ilija Jurišić je slobodan, bar privremeno! U Beogradu je konačno pobijedila pravda, koja u okršaju sa političkom ublehom u režiji glavnog srbijanskog tužioca Vladimira Vukčevića godina nije mogla doći do izražaja. Vukčević je manirima svog mentora, diktatora Slobodana Miloševića, vodio lični rat protiv Ilije, vjerujući da tako brani srpstvo i sjećanje na 51 srpsku žrtvu stradalu u bici na Brčanskoj Malti, lažući pritom majkama stradalih mladića da traga za istinom i pravdom! U stvarnosti, Vukčević je pravdu potisnuo u ćošak, istinu prikrivši nepostojećim sporazumima, a sebe stavio u službu politike!

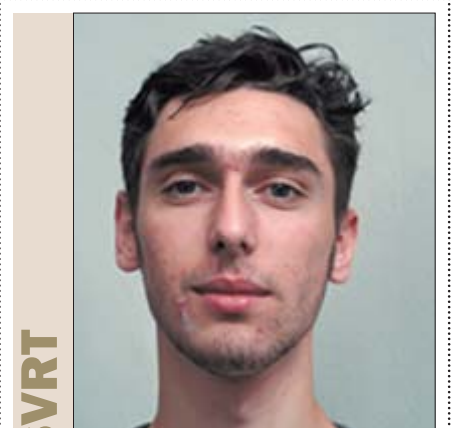
No, iako gurnuta u ćošak srbijanskog pravosuđa, pravda je jučer uspjela pogledati Iliju Jurišića. Pojavila se u liku Siniše Važića, predsjednika Sudskog vijeća Apelacionog suda, koji je poništio prvostepenu presudu iz Okružnog suda, a Jurišića pustio na slobodu! Sudija Važić je riječima "Možete ići kući", upućenim Iliji Jurišiću prilikom

izricanja presude, djelimično opraost obraz srbijanskog pravosuđa, ponizivši pritom cjelokupni sistem laži i prevara stvoren u Vukčevićevoj režiji.

Ipak, Jurišiću tek predstoji borba za istinu. U obrazloženju odluke o ponavljanju postupka pred Okružnim sudom piše da su sudije ovog suda, tokom ranijeg postupka, zaboravile, vjerovatno po političkoj naredbi, izvesti svjedoke odbrane, tačnije one koji znaju istinu! Od skoro 80 saslušanih svjedoka tek je Meša Bajrić bio prijedlog odbrane, dok su ostali došli na prijedlog tužioca! No, ostali su o Brčanskoj Malti govorili ogorčeni životom bez najmilijih, tražeći pritom, makar i u nevinom Jurišiću, šansu da se gorčina makar malo ublaži!? Iz ugla žrtve to je i razumljivo, posebno ako se ima u vidu sveprisutna manipulacija brojem žrtava u tuzlanskoj koloni i Ilijinom ulogom u svemu. Zbog toga će ponovljeni postupak biti svojevrsni rat za istinu, u kojem će Jurišić, dokazujući svoju nevinost, dokazivati nevinost hiljada Tuzlaka koji su na početku agresije stali na branik grada i države.

Ilija Jurišić je i žrtva politike! Tri i po godine je dijelio ćeliju sa kasapinima iz Crvenih beretki, Škorpiona i ostalih paravojnih srpskih jedinica koje su harale po Hrvatskoj, BiH i Kosovu. Ilija je sve to preživio, no i dalje će biti žrtva politike. Već jučer su se bosanskohercegovački i srbijanski političari utrkivali komentarišući odluku suda, gledajući valjda u tome neki vlastiti interes. No, prava istina govori da se u protekle tri godine za Iliju Jurišića borila Tuzla! Država se ponašala maćehinski, posebno nadležna ministarstva. Agoniju Ilije Jurišića pravdali su srbijanskom drskošću, iako nijednom tu drskost nisu pokušali ublažiti. Tek je novomenovani ambasador BiH u Srbiji Boriša Arnaut "spustio loptu na zemlju", te prisustvujući ročištima u Apelacionom sudu, pokazao da je Ilija jedan od nas.

I na kraju, za Iliju Jurišića su se borili i mediji, među njima i Oslobođenje, jedino štivo koje je Sinan Alić, na Ilijin zahtjev, morao nositi u Beograd, prilikom posjeta. U ime Oslobođenja: "Dobro doš'o kući, Ilija!"

Piše: Almir ŠEĆKANOVIĆ
almir.seckanovic@oslobodjenje.ba

Ponovljeni postupak bit će svojevrsni rat za istinu, u kojem će Jurišić, dokazujući svoju nevinost, dokazivati nevinost hiljada Tuzlaka koji su na početku agresije stali na branik grada i države